

COMMISSION DE
L'INFRASTRUCTURE, DES
COMMUNICATIONS ET DES
ENTREPRISES PUBLIQUES

du

MERCREDI 16 JANVIER 2013

Matin

COMMISSIE VOOR DE
INFRASTRUCTUUR, HET
VERKEER EN DE
OVERHEIDSBEDRIJVEN

van

WOENSDAG 16 JANUARI 2013

Voormiddag

De behandeling van de vragen en interpellaties vangt aan om 12.34 uur. De vergadering wordt voorgezeten door mevrouw Sabien Lahaye-Battheu.

Le développement des questions et interpellations commence à 12.34 heures. La réunion est présidée par Mme Sabien Lahaye-Battheu.

De **voorzitter**: Ik stel voor even na te gaan welke vragen op de agenda nog niet werden behandeld tijdens de bespreking van de begroting.

01 Vraag van mevrouw Miranda Van Eetvelde aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de taalwetgeving in PostPunten van bpost" (nr. 13131)

01 Question de Mme Miranda Van Eetvelde au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "la législation linguistique dans des Points Poste de bpost" (n° 13131)

01.01 Miranda Van Eetvelde (N-VA): Mevrouw de voorzitter, deze vraag kwam inderdaad nog niet aan bod, vandaar dat ik ze graag stel.

Mijnheer de minister, oorspronkelijk was mijn vraag gericht aan minister Magnette, maar hij heeft mij naar u doorverwezen.

01.02 Minister Johan Vande Lanotte: Dat is een geestigaard. Toen ik minister van Overheidsbedrijven was, moest ik op dit soort vragen antwoorden en nu moet ik dat nog doen.

01.03 Miranda Van Eetvelde (N-VA): Mijnheer de minister, artikel 19 van de samengevoegde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken bepaalt dat elke plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht ontvangt regelmatig klachten over de niet-naleving van de taalwetgeving in PostPunten in Brussel-Hoofdstad, vaak omdat de Ombudsdienst voor de postsector de eerdere klachten niet afdoende afhandelt.

De ombudsdienst gaat er namelijk van uit dat de plaatselijke PostPunten niet onder de geldende taalwetgeving vallen, omdat de personeelsleden van de winkel aan wie de taken zijn uitbesteed, niet onder de bevoegdheid van bpost vallen. Nochtans leveren deze PostPunten diensten, zoals het verkopen van postzegels, die vallen onder de universele dienstverlening.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht houdt er een andere visie op na. Zij stelt dat de PostPunten een plaatselijke dienst zijn in de zin van artikel 19 van de taalwet inzake bestuurszaken. Derhalve zijn de PostPunten volgens de Vaste Commissie onderworpen aan de taalwetgeving.

Mijnheer de minister, is de ombudsdienst op de hoogte van de bestaande regels met betrekking tot de taalwetgeving in bestuurszaken?

Is de ombudsdienst volgens u juist in zijn stelling dat de PostPunten niet onderhevig zijn aan de taalwetgeving? Of volgt u de visie van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht?

Indien de interpretatie van de ombudsdienst niet correct is, zult u de ombudsdienst dan opdragen de juiste interpretatie toe te passen?

01.04 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mevrouw de voorzitter, dit is een moeilijke discussie. Er zijn eerst en vooral zeer weinig klachten. In 2012 waren er twee ontvankelijke klachten, wat weinig is. Eén dossier werd pas op 10 december geopend en is dus nog in onderzoek. In het andere dossier werd, op basis van ingewonnen inlichtingen, door de Ombudsdienst voor de postsector een standpunt ingenomen, effectief zoals u gezegd hebt. Na een reactie van de klant werd het dossier opnieuw geopend, wat leidde tot een herziening van de conclusies in dat dossier. Het dossier is bij de ombudsdienst momenteel nog niet afgesloten.

De algemene problematiek werd zowel met bpost als met het BIPT besproken, omdat die verder reikt dan dat ene dossier. De ombudsdienst vroeg naar het standpunt van bpost. Volgens bpost wordt verwacht dat men in de PostPunten, conform de wet, de taalreglementering naleeft. In haar antwoord aan de ombudsdienst betreurt bpost het niet-naleven van de tweetaligheid in de PostPunten in Brussel. Volgens haar is de reden daarvoor een gebrek aan voldoende tweetalig personeel.

Nog volgens bpost is het niet evident om deze PostPunten om die reden te sluiten, omdat de dienstverlening voor een grote groep klanten en gebruikers in het gedrang zou komen, maar bpost is dus in principe van mening dat de taalwetgeving van toepassing is.

De ombudsdienst heeft daarover een andere visie. De ombudsdienst is van mening dat zowel de dienstverlening als de naleving van de taalwetgeving door het systeem van PostPunten niet uitgehold mag worden. Er volgt nog een discussie over de definitieve beslissing. De Ombudsdienst voor de postsector neemt blijkbaar als nieuw standpunt in dat de PostPunten onderhevig zijn aan de taalwetgeving en hij zou dus het standpunt van de Vaste Commissie voor Taalzicht nu ook delen.

Ik geef er persoonlijk nog een juridische opmerking bij.

Als universele dienstverlening betekent dat de taalwetgeving nageleefd moet worden, dan geldt dat voor alle private bedrijven, bijvoorbeeld voor de telecom en de energieleveranciers, want zulke bedrijven hebben ook een aantal verplichtingen op dat vlak. Als dat het geval is, dan zullen wij nog rare zaken meemaken. Concreet zou dat bijvoorbeeld betekenen dat voor wie in Brussel met BASE belt, de taalwetgeving nageleefd moet worden.

01.05 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mijnheer de minister, de postdiensten moeten dus de taalwet inzake bestuurszaken sowieso naleven?

01.06 Minister **Johan Vande Lanotte**: Dat is de stelling van de taalcommissie. In een van haar argumenten zegt de taalcommissie dat het gaat om universele dienstverlening.

01.07 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Ja.

01.08 Minister **Johan Vande Lanotte**: Daarop antwoord ik dat dit zou betekenen dat alle private spelers in de telecom- en energiesector dat ook moeten doen.

De wet is inderdaad van toepassing op bpost. Als nu echter gesteld wordt dat ook private diensten de taalwet inzake bestuurszaken moeten respecteren omdat zij een universele dienstverlening garanderen, dan moet bijvoorbeeld BASE dat ook doen in de sociale tarieven.

01.09 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Ja, dat lijkt mij toch logisch.

01.10 Minister **Johan Vande Lanotte**: Het is de eerste keer dat gesteld wordt dat ook een privaat bedrijf dat moet doen.

01.11 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Die bedrijven bieden toch een universele dienstverlening aan?

01.12 Minister **Johan Vande Lanotte**: Toch is die stelling nieuw.

01.13 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Van overheidsdiensten verwachten wij dat ook.

01.14 Minister **Johan Vande Lanotte**: Ik heb niet de bevoegdheid om mij erover uit te spreken of die private bedrijven al dan niet de taalwetgeving moeten volgen. Als dat standpunt doorgetrokken wordt, zal dat echter wel een heel grote ommekeer betekenen. Dat is het enige dat ik kan antwoorden. Immers, massaal veel bedrijven die er nu nog niet onder vallen, zouden dan aan de taalwetgeving onderworpen worden.

Ik stel vast dat men die stelling nu wil toepassen. Voor mij niet gelaten. Wij weten dat de postsector onder de taalwetgeving inzake bestuurszaken valt. Bpost is dat als bedrijf ook gewoon en nu geldt dit dus ook voor de PostPunten. Ik vraag mij echter luidop af wat de impact van de toepassing van de taalwetgeving zou zijn op de energie- en telecomsector. Merkwaardig.

01.15 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Ik zal een en ander verder nagaan, maar als een bepaalde dienstverlening van de overheid ook in privébedrijven wordt verleend, dan moet de taalwetgeving toch worden gerespecteerd?

01.16 Minister **Johan Vande Lanotte**: De PostPunten bevinden zich in GB-supermarkten en zo.

01.17 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Precies. Het verkopen van postzegels maakt deel uit van de universele dienstverlening. Het lijkt mij logisch dat de taalwetgeving daarop van toepassing is.

01.18 Minister **Johan Vande Lanotte**: Voor bpost moet de taalwet worden gerespecteerd, omdat het bedrijf het zo wil. Het moet dus gebeuren en het gebeurt ook. Maar dat een en ander uit de wet volgt omwille van de universele dienstverlening, is volgens mij een nieuwe interpretatie die voor heel wat bedrijven een complete verrassing zal zijn.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Vragen nrs 13581 van de heer Geerts en 13614 van mevrouw Lalieux werden behandeld tijdens de bespreking van de begroting. Vraag nr. 13658 van de heer Van den Bergh wordt omgezet in een schriftelijke vraag en de samengevoegde vraag nr. 13749 van de heer Bastin wordt behandeld in een andere commissie.

02 **Vraag van de heer Peter Dedecker aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de vzw Nummeroverdraagbaarheid" (nr. 14189)**

02 **Question de M. Peter Dedecker au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "l'ASBL Portabilité des numéros mobiles" (n° 14189)**

02.01 **Peter Dedecker** (N-VA): Mevrouw de voorzitter, ik wil deze vraag nog graag stellen omdat het een vrij specifiek verhaal betreft.

Mijnheer de minister, u kent ongetwijfeld de vzw Nummeroverdraagbaarheid die instaat voor het beheer van het CRDC, het Common Reference Database Centre, en die de tarieven bepaalt voor het overdragen van nummers tussen operatoren.

In de raad van bestuur zetelen vier vertegenwoordigers, zijnde Belgacom en Telenet voor de vaste operatoren en BASE en Mobistar voor de mobiele operatoren. Er is daar een onderscheid gemaakt en er moeten daarin even veel mobiele als vaste operatoren zetelen. Men kan zich echter de vraag stellen in hoeverre men Belgacom als een uitsluitend vaste speler kan beschouwen, aangezien zij tegelijkertijd ook de grootste mobiele speler is.

Bovendien valt ook op dat hierin enkel de grootste spelers zetelen, terwijl het beleid van het BIPT met de openstelling van de netwerken van zowel Belgacom als Telenet en met de opkomst van veel MVNO's precies kansen zou moeten bieden aan nieuwe, kleine spelers. Dit is een beleid dat ik ten volle steun, want het is pas door de creatie van nieuwe en kleine spelers dat men de concurrentie aanzwengelt en lagere tarieven krijgt.

Op die manier hebben zij, wat nummeroverdraagbaarheid betreft, weinig in te brengen. Daarbij komt nog dat er in het verleden een probleem is geweest. De vzw Nummeroverdraagbaarheid hanteert namelijk een vrij hoge financiële drempel om zelfs nog maar te kunnen testen of systemen compatibel zijn met die van de vzw Nummeroverdraagbaarheid. Daardoor creëert men een drempel voor nieuwe spelers.

Mijnheer de minister, ik heb de volgende vragen.

Ten eerste, nummers zijn een schaars goed, een beetje zoals frequenties, maar dan iets artificiëler. Ze zijn echter essentieel voor de interoperabiliteit, zowel lokaal als internationaal. Het BIPT neemt de Belgische bevoegdheden ter zake waar. In juni 2011 heeft het BIPT de vzw Nummeroverdraagbaarheid een boete opgelegd met betrekking tot de zaak waarover ik het net had. In hoeverre heeft het BIPT de mogelijkheid om verder in te grijpen bij de uitvoerders van het beleid inzake nummeroverdraagbaarheid, in dezen dus de vzw Nummeroverdraagbaarheid?

Ten tweede, in hoeverre achten u, als bevoegd minister, en het BIPT het statutair evenwicht binnen de raad van bestuur van de vzw Nummeroverdraagbaarheid in dezen gehandhaafd?

Ten derde, in hoeverre acht het BIPT de huidige werking van de raad van bestuur en de samenstelling ervan compatibel met het beleid inzake de bevordering van de concurrentie door openstelling van netwerken en het bevorderen van de creatie van nieuwe spelers?

Ten vierde, in hoeverre zijn maatregelen en initiatieven gepland teneinde die kleine spelers een gelijke toegang en medebeslissingsrecht tot essentiële zaken zoals nummeroverdraagbaarheid te geven? U weet dat die essentieel zijn om effectief te kunnen opereren op onze markt.

02.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Dedecker, het BIPT kan inderdaad gedeeltelijk tussenkomen in de vzw. Het houdt toezicht op de vzw. De tarieven werden vastgelegd in een koninklijk besluit.

Het BIPT heeft ook al eens een boete aan de vzw opgelegd omdat ze onterecht kosten aan nieuwe operatoren had aangerekend.

Dat statutair evenwicht is inderdaad een mogelijk pijnpunt. Het is de algemene vergadering die ze aanduidt en niemand anders. Iedereen die actief is als operator kan lid van de algemene vergadering zijn.

Op de laatste algemene vergadering waren er maar twee kandidaten voor de A-groep. Dan kan men moeilijk iemand anders benoemen. Er zijn twee kandidaten geweest. Blijkbaar heeft niemand van de kleine spelers zich kandidaat gesteld.

Voor de B-groep waren er drie kandidaten. Er mogen zes leden zijn, maar omdat er slechts twee kandidaten voor de A-groep zijn, kunnen er ook maar twee uit de B-groep komen.

Er waren dus twee kandidaten bij de mobiele operatoren: Mobistar en BASE. Daardoor konden er ook maar twee vaste operatoren zijn, terwijl er drie kandidaten waren. Dat betekent dat de MVNO's zich niet kandidaat hebben gesteld. Zij hadden dat eigenlijk beter wel gedaan.

Dat is geen goede situatie. Het zou beter zijn, mocht daar iets aan gebeuren. Het BIPT heeft daarvoor momenteel niet de ruimte, want het is wettelijk in orde. De basis ligt eigenlijk daar.

Dit is dus geen goede situatie. Als wij willen dat het meer wordt geopend, vereist dit dat andere bedrijven zich kandidaat stellen. Dat is de essentie. De rest is daarvan het gevolg.

Er zijn momenteel drie leden in groep A: Belgacom, Mobistar en KPN. In groep B hebben wij Belgacom, Mobistar, Telenet, Colt, Scarlet Business, Voxphone en WP. Zelfs niet iedereen is altijd kandidaat. Men zou

eerst lid moeten worden om zich dan kandidaat te stellen. Op dit moment is dat niet zo. Bij de mobiele operatoren zijn alleen Belgacom, Mobistar en KPN lid. Ik kan alleen maar zeggen: zorg dat u erbij bent.

02.03 Peter Dedecker (N-VA): Ik heb daarover twee opmerkingen. Ten eerste, ik denk dat wij moeten nagaan hoe wij ook de MVNO's kunnen overtuigen om lid te worden.

Ten tweede, is er eigenlijk nog een evenwicht tussen de vaste en mobiele operatoren nodig? Is dat nog van deze tijd? Ik zie niet echt het nut van dat evenwicht in. Die twee markten zijn serieus aan het convergeren.

Als men echt wil vasthouden aan dat evenwicht, dan moet men zich natuurlijk afvragen of het normaal is dat men Belgacom indeelt bij de vaste operatoren. Ik zeg nu dat men Belgacom daarbij indeelt, maar eigenlijk rekent Belgacom zichzelf bij de vaste operatoren.

02.04 Minister Johan Vande Lanotte: Ze zijn bij allebei ingedeeld, bij A en B. Mobistar ook.

02.05 Peter Dedecker (N-VA): Ze zijn lid van A en B, maar zitten in de raad van bestuur voor slechts een groep. Als men ze in de raad van bestuur zet voor de twee, dan is er wel plaats voor een alternatieve vaste operator.

02.06 Minister Johan Vande Lanotte: Ze zitten er voor groep A in. Ze hebben het goed afgesproken.

02.07 Peter Dedecker (N-VA): Natuurlijk, ze hebben dat zo afgesproken om de alternatieve operatoren erbuiten te houden.

02.08 Minister Johan Vande Lanotte: Inderdaad. Ik was er niet bij, maar als men dat bekijkt, ziet men dat ze dat netjes afgesproken hebben. Hoe kan men dat anders doen? Doordat de alternatieve operatoren van groep A, de mobiele, zich ook kandidaat stellen. Zo kan men dat openbreken, anders niet.

02.09 Peter Dedecker (N-VA): Dat is een mogelijkheid, maar dan moet men natuurlijk wel voldoende alternatieve operatoren bij A hebben.

02.10 Minister Johan Vande Lanotte: Die hebben ze toch.

02.11 Peter Dedecker (N-VA): Het alternatief kan ook zijn erop toe te zien in hoeverre het legitiem is dat die afspraken gemaakt worden en nagaan of dit niet nefast is voor onze concurrentiepositie.

02.12 Minister Johan Vande Lanotte: Ik ben het ermee eens dat het BIPT daar wat meer naar moet kijken. Er moet echter ook wat meer aandrang van onderuit komen.

02.13 Peter Dedecker (N-VA): Het moet dus van beide kanten gebeuren. Daar ga ik graag in mee.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

03 Questions jointes de

- Mme Valérie Déom au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "la Conférence mondiale sur les télécommunications internationales de décembre 2012 à Dubaï" (n° 14339)

- M. Peter Dedecker au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "le congrès international sur les télécommunications de Dubaï" (n° 14623)

03 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Valérie Déom aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de Wereldconferentie over internationale telecommunicatie van december 2012 te Dubai" (nr. 14339)

- de heer Peter Dedecker aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "het internationale telecommunicatiecongres in Dubai" (nr. 14623)

De **voorzitter**: Mevrouw Déom is niet aanwezig.

03.01 Peter Dedecker (N-VA): Mevrouw de voorzitter, toen ik deze vraag indiende, ging het over de toekomst, maar nu gaat het al over het verleden. Op 3 december ging het wereldwijde congres met betrekking tot de internationale telecom van start in Dubai. Dat evenement had de ambitie om de basis te leggen voor een wereldwijde regulering van de telecommarkt, een sector die constant in beweging is.

Netneutraliteit kwam hier al aan bod tijdens de discussie van daarnet. Ook op dat congres vormde het een van de thema's, naast privacy en auteursrechten.

Ten eerste, is er in de regering overleg geweest over de standpunten van ons land op dat congres? Waarom is er daarover geen discussie geweest met het Parlement? Waarom werd het Parlement daarover niet ingelicht?

Ten tweede, welke standpunten werden er concreet ingenomen in het algemeen, en in het bijzonder inzake de overheveling van bevoegdheden van ICANN naar de ITU, netneutraliteit en ACTA?

Ten slotte, in hoeverre was er sprake van een eenduidig Europees standpunt? Welke stappen zijn er in die richting genomen?

Ondertussen heb ik gemerkt dat het twee keer tot een stemming is gekomen, wat op zich al vrij uitzonderlijk is. De Europese Unie, de VS, Canada en Japan hebben tegengestemd. Onder andere Nederland heeft al verklaard dat het het verdrag, dat daar tot stand kwam, niet zal ratificeren. Zullen wij het verdrag ratificeren? De standpunten waren blijkbaar tegengesteld. Wat doen wij daarmee?

03.02 Minister Johan Vande Lanotte: Het Belgisch standpunt werd bepaald in de algemene directie Europese Zaken en Coördinatie en de algemene directie voor Multilaterale Zaken en Mondialisering van de FOD Buitenlandse Zaken. Dat gebeurde uiteraard in samenspraak met het BIPT. Ik meen dat de heer Hindryckx, de voorzitter van het BIPT, op de laatste dag een vrij cruciale rol heeft gespeeld in heel de discussie.

03.03 Medewerker van de minister: (...)

03.04 Minister Johan Vande Lanotte: Het was ook in Dubai? Het was inzake de post?

Dan trek ik mijn woorden in. Hij heeft mij er in elk geval over gesproken. Hij heeft daar het definitieve voorstel gelanceerd, dat werd aanvaard. Dat is iets anders.

Wij hebben dat voorbereid, samen met de Europese Conferentie voor Post- en Telecomadministraties, de CEPT. De organisatie omvat 48 lidstaten, waaronder Oekraïne en Rusland. De Europese Commissie neemt eraan deel als waarnemer.

Er werd heel wat gediscussieerd over een groot aantal thema's. Er werd ook gestemd.

Die conferentie is niet goed verlopen. ETNO, de European Telecommunications Network Operators' Association, heeft een aantal voorstellen gedaan. De CEPT was hier niet echt gelukkig mee. Men begreep weliswaar de ongerustheid, maar had een andere visie op de manier waarop een en ander kon worden bedwongen. De CEPT is immers tegen de opname in het internationaal telecommunicatiereglement van de bepalingen betreffende de vragen van ETNO.

Uiteindelijk werd er gestemd en België heeft, zoals de andere EU-landen, alsook de Verenigde Staten, Australië en Canada, tegengestemd. Dat betekent dat België het verdrag niet heeft ondertekend.

Er is dus inderdaad afgestemd in de Europese Unie en alle EU-landen hebben tegengestemd. Wat men niet tekent, kan men ook niet voorleggen. De tekst zal hier dus niet worden ingediend. Voor de landen van de Europese Unie is het op dit moment een dood verhaal.

03.05 Peter Dedecker (N-VA): Ik kan mij daarbij alleen maar aansluiten.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Vraag nr. 14590 van mevrouw Dumery wordt omgezet in een schriftelijke vraag.

04 Vraag van de heer Peter Dedecker aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de cookiewet" (nr. 14621)

04 Question de M. Peter Dedecker au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "la loi sur les cookies" (n° 14621)

04.01 **Peter Dedecker** (N-VA): Mijnheer de minister, de term "cookiewet" wordt vooral in het buitenland gebruikt omdat cookies bij ons vervat zitten in de gewijzigde telecomwet; het gaat om de privacybepalingen die stellen welke gegevens mogen worden bewaard. Het bezoek aan een website kan cookies die informatie bewaren over het surfgedrag op de computer achterlaten.

In Nederland en Engeland probeert men de cookiewet, in omzetting van dezelfde Europese richtlijn waarop wij ons hebben gebaseerd, heel consequent toe te passen. Dat leidt soms tot heel bizarre toestanden waarbij elke website een pop-up genereert met de vraag of een cookie mag worden opgeslagen. Zo wordt die website heel erg onbruikbaar.

Volgens sommige juristen overtreedt het gros van de Belgische websites deze wet. Wij vragen ons af of daartegen niet moet worden opgetreden. In hoeverre dit de perceptie, het gebruiksgemak of het surfgedrag van de globale burger beïnvloedt hangt af van de invulling die wij aan de implementatie van de cookiewet geven. Zoals ik al aangaf beïnvloedt dit het surfgedrag negatief.

Hoever staat u met de uitrol en implementatie van die bepalingen in de telecomwet?

Wat is uw mening over de invulling van de wet in Nederland en Engeland? Hoe zult u die cookiewet interpreteren?

Bij ons kiest u voor een strenge en pragmatische invulling. Wat zullen de krachtlijnen in dezen zijn? Wij kennen de letter van de wet, maar hoe zult u de geest van de wet interpreteren?

04.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Het principe is dat men akkoord moet gaan met het plaatsen van een cookie op zijn computer. Het kan echter ook door surfers op het internet worden achtergelaten zonder dat ze het zelf weten. Het wordt achtergelaten op het internet en niet op de eindapparatuur.

Men heeft mij gezegd dat het door dit artikel beoogde doel helaas al voorbijgestreefd wordt door de technologie.

Het is mogelijk om zonder medeweten van de gebruiker zijn sporen op internet, dus niet op de eigen computer, te verzamelen en dus een internetcookie en geen apparaatcookie te maken.

Online behavioural advertising berust op deze niet door de richtlijn gevatte techniek. De richtlijn die verbiedt dat ze het op de computer van de gebruiker installeren, wordt omzeild door het op het internet te installeren, waardoor die richtlijn niet meer adequaat is. Dat leidt naar een veel grotere discussie over het internet zelf.

In Engeland wordt voorgesteld banners te gebruiken die vermelden dat een cookie zal worden achtergelaten. Dat gebeurt hier trouwens ook geregeld, maar het Verenigd Koninkrijk zet het in de wetgeving.

Als wij dat opleggen aan de .be-websites, zal de vraag rijzen wat er moet gebeuren met websites die niet afhangen van het Europees of Belgisch recht. Ik ben er niet helemaal tegen dat wij het voor .be-websites zouden verplichten. Wij hebben al gelijkaardige banners aangenomen. Dat betekent dat de rechtspraak ze aanvaardt, maar zij zijn niet bij wet opgelegd, voor .be-websites. Als het akkoord gevraagd is en de gebruiker gaat verder, dan wordt het akkoord verondersteld.

Het gaat hier in hoofdzaak over privacy. Als wij dit invoeren, zullen wij de gebruikers dus beter moeten

voorlichten. Ik weet niet of dat wel zal helpen.

Het kan zeer ver gaan. Er zijn diensten die polsen naar de locatie van de gebruiker, of de smartphone kan de locatie automatisch doorzenden. Dat is eigenlijk ook een privacyelement. De zoekmotoren, die nagenoeg onontbeerlijk zijn voor ons internetverkeer, zorgen ook voor een penetratie in de privacy van de gebruiker.

Kortom, wij zullen nogal wat keuzes moeten maken. Cookies vergemakkelijken een deel van het surfen door bijvoorbeeld de historie bij te houden. Het blijft een moeilijke evenwichtsoefening. Het is een zeer vervelende gedachte, als men iets doet op de computer, dat een ander weet wat men aan het doen is.

Dit gezegd zijnde, cookies uitschakelen en ze iedere keer moeten goedkeuren zal het internetgebruik extreem bemoeilijken.

Ik lijk wel een vertegenwoordiger van CD&V: "Enerzijds is het zus, en anderzijds is het zo." Het BIPT en de FOD Economie staan echter voor de moeilijke taak cookies op een correcte manier te doen toepassen, maar dat gaat met zeer veel afwegingen gepaard. Het is geen kwestie van in het artikel ja of neen tegen cookies te zeggen. Er moet veel meer worden afgewogen. Als men cookies bovendien met internettoepassingen kan omzeilen, dan rijst de vraag wat het voordeel is van een enorm strenge regelgeving.

Kortom, ik beantwoord uw vraag met vele vragen.

04.03 Peter Dedecker (N-VA): Mijnheer de minister, ik meen dat een aantal dingen heel duidelijk zijn. Cookies worden meestal gebruikt voor het surfcomfort. De minder positieve aspecten ervan kunnen inderdaad omzeild worden, zoals u zelf hebt aangegeven, waardoor het nut van een strikte interpretatie van de richtlijn compleet ondergraven wordt. Die zou de zaken alleen moeilijker maken.

U zegt dat men in de UK die banner gebruikt. Ik vind dat niet zo'n goed idee. Een banner ontsiert en maakt het gebruik minder gemakkelijk. Ik zou dat hier zeker niet doen.

Wij moeten sowieso kijken naar een andere interpretatie, bijvoorbeeld met een systeem waarbij men de toestemming geeft om cookies te plaatsen via de browserinstellingen. Als die aanname kan worden gehanteerd, zou het een stuk beter zijn en hebben wij geen last van dergelijke problemen. Aangezien dat toch omzeild wordt, zou ik zeker niet gaan voor een strikte interpretatie.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 Vraag van de heer Peter Dedecker aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "het blokkeren van poorten door operatoren" (nr. 14719)

05 Question de M. Peter Dedecker au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "le blocage de ports par des opérateurs" (n° 14719)

05.01 Peter Dedecker (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, vele internetproviders hanteren een *policy* waarbij inkomend verkeer voor particuliere klanten op poorten lager dan 1024 geblokkeerd wordt. In het verleden, met de opkomst van de Trojaanse paarden en andere virussen en *malware*, was dit een logische beslissing om toch een zekere vorm van bescherming te bieden, en ook vandaag is het blokkeren van poort 25 nog steeds verdedigbaar om het ongewild sturen van spam tegen te gaan.

Niettemin kennen we vandaag, dankzij een democratisering van de prijs, steeds meer de opkomst van NAS-systemen (Network Attached Storage), thuisservertjes die vooral voor multimedia gebruikt worden, waarmee men media kan streamen naar de tv, waarop men foto's bewaart of die men gebruikt als een soort van *personal cloud* waardoor men ook *remote* aan bestanden thuis kan.

Ook netwerkgebaseerde beveiligingstoepassingen, zoals IP-camera's, vinden steeds meer ingang bij thuisgebruikers.

Om deze toepassingen van buiten het thuisnetwerk op een veilige manier te kunnen gebruiken, moet normaalgesproken poort 443, met beveiligde http-verbindingen, gebruikt worden. Helaas is deze dus ook meestal geblokkeerd door de ISP's, wat veel zaken onmogelijk maakt.

Over het veiligheidsargument kunnen wij ondertussen twijfelen, want de meeste consumenten gebruiken ondertussen een *router* en zitten met meerdere pc's op één internetaansluiting, waardoor het inkomend verkeer *by default* toch geblokkeerd wordt, tenzij de gebruiker het zelf openzet.

Wij moeten ons echter vooral afvragen in hoeverre een dergelijke historisch goedbedoelde blokkering niet concurrentievervalsend is. Door op die manier eigen oplossingen van andere partijen, zoals de vernoemde thuisservertjes, te blokkeren, bevoordeelt men de eigen aangeboden hostingdiensten. Ik zeg niet dat dit vandaag de intentie is van de operatoren, maar het is wel een gevolg.

Mijnheer de minister, in hoeverre bent u op de hoogte van deze problematiek?

Ten tweede, in hoeverre onderschrijft u mijn stelling dat dit een rem is op de ontwikkeling van heel wat innovatieve applicaties en de diensteneconomie, onder andere met dergelijke thuisservertjes?

Ten derde, in hoeverre ziet u dit als een vorm van concurrentieverstoring of kunt u dit aanzien als een vorm van concurrentieverstoring, afhankelijk van de interpretatie, ten opzichte van nieuw aangeboden toepassingen en diensten bedoeld voor thuisnetwerken?

Ten vierde, in hoeverre beschikt u, of het BIPT, over mogelijkheden om hierin initiatieven te nemen?

Ten slotte, in hoeverre bent u, formeel of informeel, bereid initiatieven te nemen teneinde dergelijke blokkeringen af te voeren of te versoepelen, uiteraard na overleg met de operatoren en eventueel met andere organisaties? Overleg is steeds de beste manier.

05.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Op dit moment zijn de technische specialisten van de FOD en het BIPT van mening dat zij niet moeten optreden. Men zegt namelijk dat die poorten geblokkeerd worden voor binnenkomend internetverkeer, maar niet voor het verkeer naar het internet. Er is dus eenrichtingsbescherming, die in heel de cyberveiligheid natuurlijk heel erg belangrijk is. Als men problemen krijgt met spam, virussen enzovoort, dan hebben die ook een grote impact op de downloadsnelheid.

Hoe kan men dan verzekeren dat toepassingen zoals de miniservers en de camera's toch kunnen werken? Daarover zegt men dat het perfect mogelijk is om die specifieke apparatuur, NAS-apparatuur en videobewakingen, toegankelijk te maken op privé- of thuisnetwerken en om die dus toch te laten werken. De impact van de blokkering, zegt men, is een goede huisvader voor de globaliteit, maar als men nieuwe diensten aanbiedt, zoals NAS-apparatuur en videobewaking, dan kan men er effectief voor zorgen dat die poorten toch toegankelijk zijn en tot een ad-hocoplossing komen.

Het is niet gemakkelijk, maar de technische oplossingen bestaan om die filtering te omzeilen. Het is niet extreem gemakkelijk, maar het kan wel. Is er op dit moment concurrentieverstoring? U hebt ook niet gezegd dat die er is, maar die ziet men op dit moment nog niet ontstaan.

Men zegt dus dat men die blokkering best zou behouden, wetende dat er voor de specifieke Network Address Translation-apparatuur en voor apparatuur voor videobewaking technische oplossingen zijn om toch de poorten te gebruiken die daarvoor nodig zijn. Daar geeft men de voorkeur aan.

05.03 **Peter Dedecker** (N-VA): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is inderdaad dikwijls mogelijk om andere poorten te gebruiken, maar dat is niet altijd zo. Uw antwoord klopt dus niet helemaal op dat vlak. Dat kan voor problemen zorgen.

05.04 Minister **Johan Vande Lanotte**: Zij zijn echt heel beducht voor de veiligheid, als zij die poorten openlaten, en zij zeggen dus dat zij die andere apparatuur zo goed mogelijk zullen toelaten, maar er zijn beperkingen. Het is een afweging van de twee, maar de veiligheid primeert.

05.05 **Peter Dedecker** (N-VA): Aangezien men vandaag bij klanten standaard een router met Network Address Translation installeert, is er op dat vlak helemaal geen veiligheidsprobleem meer. Die routers bieden standaard geen doorgang voor inkomend verkeer naar bepaalde pc's in het netwerk. Dat probleem doet zich dus niet meer voor, zeker niet bij de modems die Telenet en Belgacom vandaag gebruiken.

Los daarvan is het misschien nog altijd beter om de klant de mogelijkheid te geven die blokkering af te zetten. Ik meen dat daartoe initiatieven genomen kunnen worden.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

06 Vraag van de heer Peter Dedecker aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de overdraagbaarheid van M2M-nummers" (nr. 14720)

06 Question de M. Peter Dedecker au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "la transmissibilité des numéros M2M" (n° 14720)

06.01 **Peter Dedecker** (N-VA): Mijnheer de minister, over *machine-to-machine* hebben wij het al een paar keer gehad en ik denk wel dat we er iets van bijgeleerd hebben.

Ondertussen beseffen wij dat *machine-to-machine*, M2M, almaar meer opgang maakt in onze samenleving. Zo vernoem ik het aanbod van verschillende operatoren daarin. Ook nieuwe wagens, borden met verkeersgeleidingsinformatie, GPS-systemen en dergelijke, zijn almaar meer uitgerust met een communicatiemodule op basis van een simkaart, aangesloten op het netwerk van een van onze operatoren, om die machines automatisch met andere machines te laten communiceren.

Omdat het in de toekomst wellicht om heel veel toestellen en dus heel veel simkaarten zal gaan, werd speciaal daarvoor een nieuwe nummerreeks toegekend. Het oproepnummer van de simkaarten zal bestaan uit 14 cijfers, in plaats van de huidige 10 voor gewone gsm-nummers, en zal beginnen met 077. Vroeger had het nummer 077 andere doeleinden, maar gelukkig is dat opgelost. Op die manier zijn er tot 100 miljard Belgische nummers mogelijk, wat toch wel enige tijd zou moeten volstaan.

In tegenstelling tot een gewoon mobiel of vast telefoonnummer, is het momenteel niet mogelijk om die nummers over te dragen. Die mogelijkheid is niet opgenomen in het nummeringsbesluit. Wie over een reeks toestellen beschikt met simkaarten en van operator wil veranderen, krijgt dus telkens een nieuw nummer en normaal gezien ook een nieuwe simkaart. De huidige procedure om een nummer over te dragen met bevestiging via sms, is niet afgestemd op mogelijk grote volumes, laat staan op machines die autonoom opereren, zonder mogelijke gebruikersimput.

Ik denk ook dat voor die nummers de mogelijkheid tot overdracht essentieel is. Meer zelfs, niet enkel het nummer zou overgedragen moeten kunnen worden, maar eigenlijk ook de simkaart. De businessklant of particuliere klant die over een groot aantal toestellen met elk een simkaart beschikt en van operator wil veranderen, heeft een groot probleem. Elk toestel moet opengevezen worden om de simkaart te vervangen. Die toestellen staan mogelijk verspreid over heel het land. Dat is allesbehalve evident. Als het nummer door middel van beheerssoftware aangepast kan worden, dan zou dat een heel stuk beter zijn. Momenteel kan dat echter niet, en u begrijpt dat dat een grote rem is op de concurrentie tussen operatoren en dus een concurrentieel nadeel betekent voor onze bedrijven die gebruikmaken van Belgische M2M-nummers.

Er bestaan nog andere mogelijkheden voor nummeroverdracht, zoals de zogenaamde witte simkaarten en een softwarematige aanpassing, zoals ik al aanhaalde. Apple experimenteert daar trouwens mee voor de nieuwe iPhones.

Mijnheer de minister, ten eerste, wat is uw standpunt in dezen? Welk belang hecht u aan de overdraagbaarheid van nummers en liefst zelfs de simkaarten, in het bijzonder voor M2M?

Ten tweede, wat kunt en zult u doen om desgevallend de overdraagbaarheid van nummers en simkaarten mogelijk te maken voor M2M-nummers, al dan niet via een wettelijke regeling? Er bestaat al een wettelijke regeling voor overdracht, maar niet voor M2M.

Ten derde, weet u wat het BIPT in dezen momenteel onderneemt en van plan is?

Ten vierde, weet u wat de internationaal gangbare praktijk in dezen is? Hebt u weet van een standpunt van BEREC of de Europese Commissie over het thema, dat economisch steeds belangrijker wordt?

06.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Het BIPT volgt de problematiek op en is ook voorzitter van een

commissie die verantwoordelijk is voor het Europees nummeringsbeleid. Het BIPT is daar zeker belangrijk.

Dat wordt momenteel besproken bij het ECC, het Electronic Communications Committee. Dat is een internationale organisatie van 48 Europese landen die verantwoordelijk is voor de nummering en het spectrumbeleid.

Op het eerste gezicht zou ik zeggen dat men dat alleen maar echt kan oplossen wanneer de simkaarten neutraal worden, wat u ook suggereert. Zo niet moet iedereen gaan zoeken in zijn auto of zijn frigo naar de simkaart voor het ene apparaat dan wel het andere apparaat. Ik denk dat er veel in panne zullen vallen als men dat doet; dat is niet de beste manier.

Nochtans zijn er ook een aantal opmerkingen. Men is bang voor veiligheidsproblemen als men daarmee zomaar kan switchen.

Men heeft het ook over de directe toewijzing van zogenaamde "identifiers" aan grote gebruikers. Ik begrijp niet wat men daarmee bedoelt. Dan zegt men ook: "Het rechtstreeks toewijzen van *identifiers* aan bedrijven zodat deze hun eigen simkaarten kunnen maken, is ook delicaat, omdat de totale capaciteit aan beschikbare mobiele netwerkcodes beperkt is." Ik begrijp niet wat dat wil zeggen. Daar kan ik niet mee.

De Europese Commissie en BEREC hebben die standpunten nog niet definitief gemaakt. Dat punt zal nog aan de orde komen.

Wanneer u zegt dat Apple daarmee aan het experimenteren is, zou ik in eerste instantie kijken naar wat dat oplevert.

Ik denk niet dat hier al sprake is van een enorme toepassingsproblematiek, maar dat zal wel komen. Als dat in volume toeneemt, zal er concurrentie optreden. Zo niet is men voor het leven, afhankelijk van het toestel, gebonden aan een of andere operator. Dat kan niet.

Ik denk dat wij het de tijd moeten geven om te zien hoe een en ander evolueert en om te kijken wat wij best doen. Het is geen urgente zaak. Er zijn andere zaken die wij eerst moeten aanpakken.

Wij volgen de problematiek op Europees vlak. Het zou goed zijn dat Europa ter zake de richting aangeeft, wat nog niet is gebeurd. Als Europa dat heeft gedaan, dan kunnen we maatregelen nemen.

Ik ben toch een beetje terughoudend om al te veel te experimenteren. Het is een industriële evolutie, waarbij de betrouwbaarheid van de apparaten de eerste toetsteen zal worden of consumenten die technologie ook zullen gebruiken. Wagens worden daarmee uitgerust. Dan wordt de betrouwbaarheid getest. Dat is de eerste toets. Daarna komt de toetsteen van de prijs en de mogelijkheid om de operator te wijzigen. Ik denk dat dat de juiste volgorde is.

Ik denk dus niet dat het een prioriteit is. We volgen wat Europa in dezen doet. Het BIPT levert de voorzitter. Het moet een goede en veilige oplossing zijn. Laten we de verschillende experimenten die nu bezig zijn, volgen.

06.03 Peter Dedecker (N-VA): Blijkbaar neemt Europa ter zake nog geen initiatieven. Ik denk dat wij daarop misschien moeten aandringen. De heer Luc Hindryckx van het BIPT is momenteel voorzitter van BEREC.

06.04 Minister Johan Vande Lanotte: Ondervoorzitter.

06.05 Peter Dedecker (N-VA): Hij wordt inderdaad volgend jaar pas voorzitter, waarvoor mijn felicitaties uiteraard. Misschien kan hij toch aan de kar trekken en daarvan werk maken.

06.06 Minister Johan Vande Lanotte: Men heeft geen beslissing genomen, maar er werd wel een initiatief genomen. Het BIPT levert ook de voorzitter van het ECC. Dat werd blijkbaar verkeerd begrepen.

06.07 Peter Dedecker (N-VA): Dat had ik inderdaad verkeerd begrepen. Ik heb nog een kleine rechtzetting. De meeste auto's zijn vandaag al voorzien van een dergelijk noodoproepsysteem op basis van een simkaart

in de wagen. Niet de eigenaar van de wagen zal moeten vragen om de simkaart te vervangen, maar veeleer de constructeur die een hele vloot simkaarten heeft. Het zou te gek zijn indien bijvoorbeeld BMW alle BMW's zou terugroepen naar de garage om de simkaart te vervangen. Dat is een immense operatie, zoals u zelf hebt aangegeven.

06.08 Minister **Johan Vande Lanotte**: Ter informatie, voor een auto met een dergelijk simkaartsysteem betaal ik op dit ogenblik niet. BMW betaalt dat, maar daar krijgt men jaarlijks toch geen factuur voor?

06.09 **Peter Dedecker** (N-VA): Wel als men met BMW een contract heeft voor die diensten.

06.10 Minister **Johan Vande Lanotte**: Bij een leasingcontract.

06.11 **Peter Dedecker** (N-VA): Niet zozeer. Stel dat men een BMW heeft, dan kan men met BMW een contract sluiten voor *remote monitoring*, om naar huis te bellen bij een ongeval of om de garage te verwittigen dat de olie moet worden vervangen, dus voor *diagnostics*. De sensor in de auto maakt dan via de simkaart een verbinding met de garage. Die dienst wordt beheerd door BMW en aan de gebruiker gefactureerd, maar de telecomoperator factureert uiteraard aan BMW. In de States rijden zelfs auto's zonder chauffeur van Google.

06.12 Minister **Johan Vande Lanotte**: En werkt dat ook?

06.13 **Peter Dedecker** (N-VA): Na testen heeft men zelfs een vergunning verkregen, zodat dergelijke auto's zelfs op de openbare weg tussen het andere verkeer mogen rijden. Het leuke is zelfs dat de auto u afzet waar u moet zijn en zelf een parkeerplaats gaat zoeken een paar kilometer verderop en de passagier weer ophaalt.

06.14 Minister **Johan Vande Lanotte**: Dat moet ik absoluut aan mijn chauffeur vertellen.

De **voorzitter**: Met dat aantrekkelijk toekomstbeeld kunnen we afronden.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 13.16 uur.

La réunion publique de commission est levée à 13.16 heures.